

نام درس : املا

ساعت شروع : ۹ صبح

بسمه تعالیٰ

نوبت امتحانی : خرداد

تاریخ امتحان : ۱۴۰۰/۳/۱۰

سازمان آموزش و پرورش فارس

کارشناسی سنجش و ارزشیابی تحصیلی

اداره آموزش و پرورش آباده

سال ۱۴۰۰ هـ سال «تولید، پشتیبانی‌ها، مانع‌زدایی‌ها»

نام غاذی بان خود

خردادماه ۱۴۰۰

آزمون املاء پایه نهم

در زمین نگاه کن که چگونه بساط تو ساخته است و جوانب وی فراخ گسترانیده و از زیر سنگ‌های سخت آب‌های لطیف روان کرده تا بر روی زمین می‌رود و به تدریج بیرون می‌آید.

در وقت بهار بنگر و تفکر کن که زمین چگونه زنده می‌شود و چون دیباتی هفت رنگ گردد، بلکه هزار رنگ شود.

ابری که در بیابان بر تشنۀ ای ببارد

دیدار یار غایب دانی چه ذوق دارد

بدان که مردم بی هنر مدام بی سود باشد، چون مغیلان که تن دارد و سایه ندارد؛ نه خود را سود کند و نه غیر خود را؛ جهد کن که اگرچه اصیل و گوهری باشی، گوهر تن نیز داری که گوهر تن از گوهر اصل بهتر بود.

مرد بیمار با کلماتی مقطع از دوست دانشمندش تمنا کرد که یکی از مسائل علمی را که زمانی با وی در میان گذاشته بود، بازگوید فقیه گفت: ای دوست گرامی! اینک چه جای این پرسش است؟ بیمار با تعرض پاسخ داد: «ای مرد، کدامیک از این دو امر بهتر است: این مسئله را بدانم و بمیرم یا نادانسته و جا هل درگذرم؟».

مفضل روزی در کنار مزار شریف پیامبر اکرم(ص) نشسته بود که دید شخصی با یکی از دوستانش به انجا آمده است و در ضمن صحبت‌هایش وجود خدا را رد می‌کند. مفضل به شدت به سخنان او اعتراض کرد و آن گمراه، جواب گفت که اگر از شاگردان جعفر بن محمد(ع) هستی، باید بدانی که او زیاد از این سخنان ما را شنیده و با ممتاز جواب گفته است؛ لذا تو هم شایسته با ما سخن بگو.

وقتی شش ساله بودم، روزی در کتابی تصویر زیبایی دیدم. این تصویر مار بوآیی را نشان می‌داد که جانور درنده‌ای را می‌بلعید.

در آن کتاب نوشته بودند که مارهای «بوآ» شکار خود را بی آنکه بجوند در سینه فرو می‌برند؛ آنگاه دیگر نمی‌توانند تکان بخورند و در مدت شش ماه که به هضم آن مشغول‌اند، می‌خوابند.

خداؤندا! به من زیستنی عطا کن که در لحظه مرگ، بر بی ثمری لحظه‌ای که برای زیستن گذشته است، حسرت نخورم و مردنی عطا کن که بر بیهودگی اش سوگوار نباشم.

مرثیت هزارزی من است